

7.3.2011

B7-0169/2011 }
B7-0170/2011 }
B7-0171/2011 }
B7-0172/2011 }
B7-0173/2011 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 110.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

ECR (B7-0169/2011)
S&D (B7-0170/2011)
ALDE (B7-0171/2011)
Verts/ALE (B7-0172/2011)
PPE (B7-0173/2011)

om södra grannskapet, i synnerhet Libyen

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Ioannis Kasoulides, Cristian Dan Preda, Mario Mauro, Marietta Giannakou, Hans-Gert Pöttering, Gabriele Albertini, Tunne Kelam, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Lena Kolarska-Bobińska, Elena Băsescu, Michael Gahler, Alf Svensson, Laima Liucija Andrikienė, Inese Vaidere, Vito Bonsignore, Simon Busuttil, Joachim Zeller, Tokia Saïfi, Michèle Striffler, Andrzej Grzyb, Krzysztof Lisek, Vytautas Landsbergis, Salvatore Iacolino, Dominique Vlasto, Alfredo Pallone, Philippe Juvin, Traian Ungureanu, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Roberta Angelilli, Ernst Strasser, Véronique Mathieu, Nadezhda Neynsky, Dominique Baudis

RC\860252SV.doc

PE459.712v01-00 }
PE459.713v01-00 }
PE459.714v01-00 }
PE459.715v01-00 }
PE459.716v01-00 }
PE459.717v01-00 } RC1

för PPE-gruppen

Ana Gomes, Véronique De Keyser, Kristian Vigenin, Pier Antonio Panzeri, David-Maria Sassoli, Richard Howitt, Roberto Gualtieri, Thijs Berman, Kader Arif, Juan Fernando López Aguilar, Sylvie Guillaume, María Muñoz De Urquiza, Pino Arlacchi, Vincent Peillon, Harlem Désir

för S&D-gruppen

Kristiina Ojuland, Marielle De Sarnez, Marietje Schaake, Sonia Alfano, Leonidas Donskis, Edward McMillan-Scott, Alexandra Thein, Ramon Tremosa i Balcells, Louis Michel, Jelko Kacin

för ALDE-gruppen

Franziska Katharina Brantner, Hélène Flautre, Margrete Auken, Raúl Romeva i Rueda, Judith Sargentini, Ulrike Lunacek, Catherine Grèze, Yannick Jadot, Nicole Kiil-Nielsen, Bart Staes, Emilie Turunen, Karima Delli, José Bové, Indrek Tarand, Jean-Paul Besset, François Alfonsi, Heidi Hautala, Isabelle Durant, Rebecca Harms, Daniel Cohn-Bendit

för Verts/ALE-gruppen

Charles Tannock, Timothy Kirkhope

för ECR-gruppen

Lothar Bisky, Miguel Portas, Marie-Christine Vergiat

Europaparlamentet resolution om södra grannskapet, i synnerhet Libyen

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 1 mars 2011, i vilken Libyen enhälligt utesluts ur FN:s råd för mänskliga rättigheter (UNHRC),
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1970/2011 av den 26 februari 2011,
- med beaktande av rådets beslut av den 28 februari 2011 om genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution och om införande av ytterligare restriktiva åtgärder mot de ansvariga för de våldsamma övergreppen mot civilbefolkningen i Libyen,
- med beaktande av UNHRC:s resolution S-15/2 av den 25 februari 2011,
- med beaktande av att förhandlingarna om ramavtalet mellan EU och Libyen avbröts den 22 februari 2011,
- med beaktande av EU:s höga representant Catherine Ashton's uttalanden om Libyen och Nordafrika,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Libyen, särskilt resolutionen av den 17 juni 2010 om avrättningar i Libyen¹, och sin rekommendation av den 20 januari 2011 med de avgörande villkoren för förhandlingarna om ramavtalet mellan EU och Libyen (2010/2268(INI)),
- med beaktande av Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 och protokollet av den 31 januari 1967 om flyktingars rättsliga ställning,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter och dess tilläggsprotokoll om upprättande av en afrikansk domstol för mänskliga och folkens rättigheter, som Libyen ratificerade den 26 mars 1987 respektive den 19 november 2003,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Deltagarna vid den senaste tidens demonstrationer i flera arabstater i Nordafrika och Mellanöstern har krävt ett slut på de auktoritära regimerna och efterlyst politiska, ekonomiska och sociala reformer, frihet, demokrati och bättre levnadsvillkor för vanliga människor. De massiva protesterna i flera arabstater har visat att odemokratiska och auktoritära regimer inte kan garantera trovärdig stabilitet och att demokratiska värderingar är centrala för ekonomiska och politiska partnerskap.
  - B. Protesterna mot den libyska regimen tog sin början i staden Benghazi den 15 februari 2011 och spred sig genom hela landet till al-Bayda, al-Quba, Derna och az-Zintan.

---

¹ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0246.
RC\860252SV.doc

PE459.712v01-00 }
PE459.713v01-00 }
PE459.714v01-00 }
PE459.715v01-00 }
PE459.716v01-00 }
PE459.717v01-00 } RC1

Demonstranterna tog kontroll över flera städer, framför allt i östra Libyen.

- C. Demonstranterna har attackerats med sällan skådad våldsamhet av Gaddafiregimen, som har använt den libyska militären, milisen, legosoldater och utländska kombattanter för att brutalt slå ner protesterna, bland annat genom urskillningslös användning av kulsprutor, krypskyttar, stridsflygplan och helikoptrar mot civilpersoner. Detta har lett till snabbt stigande dödsiffror och till ett stort antal skadade och gripna.
- D. Regimens våldsamma och brutala reaktion mot Libyens befolkning har inte enbart fått många soldater att hoppa av utan har också fått medlemmar av regimen att avgå.
- E. Enligt UNHCR har över 200 000 människor flytt från Libyen till de angränsande länderna Tunisien, Egypten och Niger under de senaste dagarna, och ytterligare hundratusentals flyktingar och utländska gästarbetare försöker under dramatiska förhållanden fly undan konflikten eller lämna Libyen. Detta skapar en humanitär nödsituation som kräver en snabb reaktion från EU:s sida.
- F. Vid sitt femtonde extra möte den 25 februari 2011 antog UNHRC enhälligt en resolution om situationen för de mänskliga rättigheterna i Libyen. I resolutionen fördömdes de grova och systematiska brotten mot de mänskliga rättigheterna i Libyen och det påpekades att vissa av dem kunde innebära brott mot mänskligheten. Efter det att resolutionen antagits beslutade FN:s generalförsamling den 2 mars 2011 att tills vidare utesluta Libyen från UNHRC, vilket också rekommenderades av UNHRC.
- G. Som svar på FN:s säkerhetsråds resolution av den 26 februari 2011 om Libyen, i vilken det föreskrevs att situationen i landet borde hänskjutas till Internationella brottmålsdomstolen, inledde domstolens åklagare den 3 mars 2011 en undersökning av de påstådda brott mot mänskligheten som begåtts i Libyen, däribland av Muammar Gaddafi och av medlemmar av regimen. Genom FN:s säkerhetsråds resolution 1970 införs ett vapenembargo mot landet och Muammar Gaddafis familj och regimen beläggs med reseförbud och deras tillgångar fryses. Samtidigt ges FN:s alla medlemsstater rätt att beslagta och bortskaffa förbjuden krigsmateriel.
- H. Rådets beslut av den 28 februari 2011 innebär ytterligare restriktiva åtgärder, framför allt ett viseringsförbud och en frysning av tillgångar, för dem som bär ansvaret för de våldsamma övergreppen mot Libyens civilbefolkning. Med beslutet genomförs således FN:s säkerhetsråds resolution av den 26 februari 2011 om Libyen.
- I. Åtskilliga ledare i världen har sedan upproret inleddes upprepade gånger uppmanat överste Gaddafi att lämna sin post.
- J. Den 22 februari 2011 stängde Arabförbundet av Libyen, och den 3 mars 2011 förklarade generalsekreteraren att förbundet kan införa en flygförbudszon över Libyen i samordning med Afrikanska unionen, om striderna fortsätter i Libyen.
- K. Det nationella libyska övergångsrådet krävde i ett uttalande från den 5 mars 2011 att världssamfundet uppfyller sina skyldigheter att skydda det libyska folket från vidare

RC\860252SV.doc

PE459.712v01-00 }
PE459.713v01-00 }
PE459.714v01-00 }
PE459.715v01-00 }
PE459.716v01-00 }
PE459.717v01-00 } RC1

folkmord och brott mot mänskligheten, utan direkt militärt ingripande på libyskt territorium.

- L. Den 22 februari 2011 avbröt EU de pågående förhandlingarna om ramavtalet mellan EU och Libyen samt alla samarbetsavtal med landet.
- M. EU har stort intresse av ett demokratiskt, stabilt, välmående och fredligt Nordafrika. De senaste händelserna i Libyen, Egypten och Tunisien har tydliggjort behovet av att snabbt reformera EU:s yttre åtgärder gentemot Medelhavsområdet.
- N. Europeiska rådet förväntas vid sitt extra möte fredagen den 11 mars 2011 grundligt gå igenom rapporten från unionens höga representant och kommissionen om en snabb anpassning av EU:s instrument, tillsammans med den höga representantens rapport om stöd till övergångs- och förändringsprocesserna.
1. Europaparlamentet uttrycker sin solidaritet med det libyska folket, särskilt med den unga generationen som har varit en drivkraft för demokrati och regimskifte, berömmar deras mod och beslutsamhet och stöder helhjärtat deras legitima demokratiska, ekonomiska och sociala strävanden.
  2. Europaparlamentet fördömer i skarpast möjliga ordalag de flagranta och systematiska kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i Libyen, i synnerhet Gaddafiregimens våldsamma angrepp på fredliga demokratidemonstranter, journalister och människorättsförsvarare. Parlamentet beklagar djupt de många dödsopfren och det stora antalet skadade och uttrycker sitt deltagande med offrens anhöriga. Parlamentet fördömer den uppmaning till våld mot civilbefolkningen som uttryckligen framförts av Muammar Gaddafi och hans son Saif al-Islam, som är regimens främsta företrädare.
  3. Europaparlamentet kräver ett omedelbart slut på överste Gaddafis brutala diktatoriska regim och uppmanar honom att avgå omedelbart för att förhindra ytterligare blodspillan och möjliggöra en fredlig politisk övergång. Parlamentet uppmanar de libyska myndigheterna att omedelbart upphöra med våldet och möjliggöra en fredlig lösning på situationen på ett sätt som motsvarar det libyska folkets legitima förväntningar. Vidare uppmanas de libyska myndigheterna att respektera de mänskliga rättigheterna och internationell humanitär rätt, undanröja alla inskränkningar av yttrandefriheten, även på Internet, och bevilja oberoende människorättsobservatörer och utländska media omedelbart tillträde till landet.
  4. Europaparlamentet stöder helt och fullt FN:s säkerhetsråds resolution 1970, i vilken man fördömer de grova och systematiska kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i Libyen och kräver att situationen hänskjuts till Internationella brottmålsdomstolen. Samtidigt införs ett vapenembargo mot landet och Muammar Gaddafi och hans familj beläggs med reseförbud och deras tillgångar fryses. Parlamentet betonar att förövarna av angreppen på civilbefolkningen är individuellt och straffrättsligt ansvariga enligt folkrätten, att de måste ställas inför rätta och att ingen straffrihet kan accepteras. Parlamentet stöder kraftfullt Internationella brottmålsdomstolens åklagare, som har inlett en utredning av de brott mot mänskligheten som begåtts av Muammar Gaddafi och medlemmar av hans regim.
  5. Europaparlamentet konstaterar att EU var först med att införa de sanktioner som beslutats av

RC\860252SV.doc

PE459.712v01-00 }
PE459.713v01-00 }
PE459.714v01-00 }
PE459.715v01-00 }
PE459.716v01-00 }
PE459.717v01-00 } RC1

säkerhetsrådet, och EU:s åtgärder går längre i och med införandet av autonoma sanktioner. Parlamentet välkomnar rådets beslut att förbjuda handel med Libyen avseende utrustning som kan användas för internt förtryck, liksom utvidgningen av förteckningen över personer som omfattas av frysta tillgångar och viseringsförbud. Parlamentet kräver en kontinuerlig utvärdering av sanktionernas effektivitet.

6. Europaparlamentet betonar att åtgärderna bör gälla alla libyska tillgångar, inbegripet de statliga investeringsfonder som förvaltas av den libyska investeringsmyndigheten. Parlamentet kräver att frysningen av tillgångarna ska inbegripa intäkterna från försäljningen av olja och gas, och uppmanar medlemsstaterna att offentliggöra fullständiga detaljer om alla frysta tillgångar. Parlamentet välkomnar i det sammanhanget diskussionerna om ytterligare EU-sanktioner som innebär att frysning av tillgångar även ska omfatta företag med kopplingar till Gaddafiregimen.
7. Europaparlamentet välkomnar rådets beslut av den 28 februari 2011 att förbjuda leveranser till Libyen av vapen, ammunition och liknande materiel. Parlamentet uppmanar i detta hänseende rådet att kontrollera huruvida EU:s uppförandekod för vapenexport har följts och att anta rigorösa åtgärder för att se till att alla medlemsstater fullt ut följer koden. Parlamentet uppmanar den höga representanten att undersöka möjligheten att tillämpa embargot med hjälp av GSFP:s luftresurser och marina resurser.
8. Europaparlamentet stöder fullt ut UNHRC:s beslut att sända en oberoende internationell undersökningskommission till Libyen för att utreda kränkningar av internationell människorättslagstiftning samt beslutet i FN:s generalförsamling från den 2 mars 2011 att tills vidare utesluta Libyen ur UNHRC.
9. Europaparlamentet uppmanar EU och det internationella samfundet att vidta varje tänkbar åtgärd för att isolera Gaddafi och hans regim såväl nationellt som internationellt.
10. Europaparlamentet betonar att EU och dess medlemsstater måste leva upp till sin skyldighet att skydda och rädda den libyska civilbefolkningen från storskaliga väpnade angrepp. Parlamentet påpekar att ingen av de möjligheter som föreskrivs i FN-stadgan därför kan uteslutas. Parlamentet uppmanar den höga representanten och medlemsstaterna att förbereda sig inför ett beslut från FN:s säkerhetsråd avseende ytterligare åtgärder, däribland möjligheten att införa en zon med flygförbud för att förhindra regimen från att göra invånarna till måltavla. Parlamentet understryker att alla åtgärder från EU och medlemsstaterna bör rymmas inom ett FN-mandat och baseras på samordning med Arabförbundet och Afrikanska unionen, där dessa organisationer uppmanas att ta ledningen för de internationella insatserna.
11. Europaparlamentet uppmanar EU att upprätta förbindelser med det nationella libyska övergångsrådet i syfte att främja övergången till demokrati, säkra deltagandet av ett brett urval av företrädare från det libyska samhället och stärka kvinnors och minoriteters inflytande i övergångsprocessen, samt att stödja det nationella övergångsrådet i de befriade områdena för att lindra påfrestningarna för lokalbefolkningen och tillgodose dess grundläggande humanitära behov, däribland sjukvård.

12. Europaparlamentet uppmanar EU att bidra till demokratiska reformer och upprättande av rättsstatliga institutioner i Libyen genom att stödja utvecklingen av oberoende massmedier och oberoende organisationer i civilsamhället, framför allt politiska partier, så att demokratiska val kan hållas i framtiden.
13. Europaparlamentet är djupt oroat över den växande humanitära krisen, med tanke på att över 200 000 migranter flyr från våldet i Libyen och många av dem sitter fast utmed gränsen mellan Libyen och Tunisien eller i flyktingläger i Tunisien, Egypten och Niger. Parlamentet uppmanar de nuvarande och framtida libyska myndigheterna att bevilja humanitära organisationer tillträde till landet och att garantera den humanitära personalens säkerhet.
14. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och den höga representanten att ställa alla finansiella och mänskliga resurser som behövs till förfogande för att stödja en kraftfull internationell humanitär insats och bistå UNHCR och andra relevanta humanitära organ med att ge skydd och katastrofbistånd åt alla behövande. Parlamentet välkomnar alla åtgärder och ekonomiska medel som kommissionsledamot Kristalina Georgieva och GD ECHO har satt in så här långt samt det humanitära bistånd som vissa medlemsstater tillhandahållit för att klara uppgiften. Parlamentet väddar till EU och medlemsstaterna att bistå med luft- och sjötransport för att hjälpa till att återbördä eller omplacera migranter, asylsökande och flyktingar från Libyen, i linje med folkrätten och relevant EU-lagstiftning, och att ge ekonomiskt stöd som svar på den gemensamma appellen från UNHCR-IOM (Internationella organisationen för migration), som kom den 3 mars 2011.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla nödvändiga åtgärder, bland annat i form av ekonomiska, mänskliga och tekniska resurser, sätts in för att EU på lämpligt sätt ska kunna hantera en eventuell massmigration i enlighet med artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
16. Europaparlamentet påminner om att i 2007 års gemensamma EU–Afrika-strategi lovade EU och de afrikanska ledarna att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att olagligt förvärvade tillgångar och ekonomiska medel utreds och återlämnas till sina ursprungsländer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppfylla detta löfte och att i enlighet med FN-konventionen om korruption se till att frysta tillgångar återlämnas till det libyska folket i framtiden. Parlamentet betonar att det krävs samordnade EU-insatser för att frysa de tillgångar som Gaddafis familj och personer i deras omgivning har i Europa eller i europeiska finansinstitut som verkar i skatteparadis, och för att se till att EU:s banker respekterar vederbörliga krav när det gäller eventuella olagliga överföringar av medel från Libyen.
17. Europaparlamentet understryker att legosoldatsverksamhet utgör ett hot mot internationell fred och säkerhet samt ett brott mot mänskligheten, och denna verksamhet måste därför stoppas. Parlamentet uppmanar rådet och den höga representanten att sända starka varningssignaler till alla regeringar som skickar legosoldater, militär personal eller militär utrustning för att stödja Gaddafiregimens förtryck av det libyska folket.
18. Europaparlamentet gläds åt att Europeiska rådet kallats samman till ett extrainsatt möte den 11 mars 2011 om utvecklingen i Libyen och i det södra grannskapet. Parlamentet uppmanar den höga representanten och medlemsstaterna att ta fram en omfattande och

RC\860252SV.doc

PE459.712v01-00 }
PE459.713v01-00 }
PE459.714v01-00 }
PE459.715v01-00 }
PE459.716v01-00 }
PE459.717v01-00 } RC1

sammanhängande strategi för den humanitära och politiska reaktionen på situationen i Libyen.

19. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten att börja förbereda EU:s involvering i och stöd till det södra grannskapet, särskilt för att införa rättsstatliga principer och goda styrelseformer samt de konstitutionella och valmässiga förutsättningarna för att upprätta en stabil, pluralistisk och fredlig demokrati i regionen. Unionens höga representant uppmanas att till fullo utnyttja EU:s finansieringsinstrument för yttre åtgärder.
20. Europaparlamentet anser att de omvälvande förändringarna i Nordafrika och Mellanöstern har tydliggjort att EU:s positiva inverkan och långsiktiga trovärdighet i regionen kommer att vara beroende av att EU lyckas bedriva en sammanhängande gemensam utrikespolitik som är värdebaserad och klart och tydligt står på de demokratiska krafternas sida. Parlamentet uppmanar än en gång EU att se över sin politik till stöd för demokrati och mänskliga rättigheter och inrätta en mekanism för genomförande av människorättsklausulen i alla avtal med tredjeländer.
21. Europaparlamentet upprepar sin begäran att nära knytas till arbetet i den arbetsgrupp som ska samordna EU:s reaktion på krisen i Libyen och på andra håll i Medelhavsområdet.
22. Europaparlamentet betonar än en gång att händelseutvecklingen i Libyen och i andra länder i regionen visar att det är hög tid att ta fram ambitiösare och effektivare strategier och instrument, och att utöka anslagen till dem, för att uppmuntra och stödja politiska, ekonomiska och sociala reformer i EU:s grannländer i söder. Parlamentet poängterar att den pågående strategiska översynen av den europeiska grannskapspolitiken måste avspegla den aktuella utvecklingen i norra Afrika och innehålla förslag om hur man på ett nytt och bättre sätt kan uppfylla folkens behov och förväntningar. Parlamentet insisterar på att man i översynen av grannskapspolitiken måste prioritera kriterierna för rättsväsendets oberoende, respekt för de grundläggande friheterna, mångfald inom pressen, pressfrihet och bekämpning av korruption. Parlamentet efterlyser en bättre samordning med unionens övriga politik gentemot dessa länder.
23. Europaparlamentet håller med om att unionen för Medelhavsområdet måste anpassa sig till den nya eran och de nya omständigheterna och snarast reflektera över, samt reagera på, den senaste tidens händelseutveckling genom att lägga fram förslag om hur man på bästa sätt kan främja demokrati och mänskliga rättigheter i Medelhavsunionens stater och i regionen, bland annat i Libyen, och om vilka reformer som kan genomföras för att Medelhavsunionens egen roll ska bli starkare, mer konsekvent och effektivare.
24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas parlament och regeringar, FN:s säkerhetsråd och generalförsamling, UNHRC, Arabförbundet, Afrikanska unionen, unionen för Medelhavsområdet, regeringarna i Libyens grannländer och till det nationella libyska övergångsrådet.